

go zgodnych oświadczeniach woli osób, które brały udział w postępowaniu i zostały prawidłowo zawiadomione (art. 32 ust. 1-4 ustawy *PgiK*). Po wykonaniu prac operat geodezyjny podlega przekazaniu do PODGiK wraz z wnioskiem osoby zainteresowanej (w rozumieniu § 10 i 11 rozporządzenia). Właściwy organ (starosta) po dokonaniu kontroli przedłożonej dokumentacji technicznej i jej włączeniu do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego winien w takiej sytuacji wydać decyzję administracyjną z wniosku strony zainteresowanej aktualizacji operatu ewidencji gruntu w części dotyczącej ustalenia przebiegu granic działek ewidencyjnych. W przypadkach, kiedy zachodziłaby konieczność przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w sprawie, starosta winien je przeprowadzić, stosując odpowiednio delegację zawartą w § 47 ust. 3 rozporządzenia.

Przy tej okazji mogą rodzić się wątpliwości interpretacyjne dotyczące konieczności wydawania decyzji administracyjnej zgodnej z wnioskiem zainteresowanej strony w sytuacji, kiedy operat z aktualizacji ewidencji został już włączony do zasobu geodezyjnego i mógłby stanowić samodzielną podstawę wprowadzenia zmiany z urzędu (§ 46 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia). Przyjmując jednak w całości cytowany na wstępie wyrok NSA stwierdzający, że „wadliwa jest wykładnia, że ewidencja gruntów ma jedynie charakter techniczno-deklaratoryjny”, zapadły w kontekście możliwości ustalenia granic działek ewidencyjnych w trybie aktualizacji operatu ewidencyjnego, stwierdzić należy konsekwentnie *a contrario*, że w opisanej sytuacji postępowanie stanowiące podstawę uwidocznienia zmian powinno mieć charakter konstytutywny zakończony decyzją administracyjną kończącą bezsporne postępowanie w sprawie ustalenia przebiegu działek ewidencyjnych.

W przypadku natomiast, kiedy podczas ustalania granic działek ewidencyjnych wyniknie spór graniczny, a mimo to jedna z zainteresowanych stron złoży wniosek w sprawie aktualizacji operatu ewidencyjnego, właściwy organ winien przeprowadzić postępowanie administracyjne na zasadach określonych w § 47 ust. 3 rozporządzenia i w razie jego potwierdzenia (sporu) umorzyć postępowanie jako bezprzedmiotowe (art. 105 kpa). Organ powinien jednocześnie poinformować zain-

teresowanych, iż żądanie to nie może być przed organem ewidencyjnym zrealizowane, gdyż sprowadza się do rozstrzygnięcia sporu o własność (do czego ewidencja nie służy), a także w jakim trybie i w jakich sytuacjach zainteresowani mogą dochodzić swych racji w postępowaniu administracyjnym czy też bezpośrednio przed sądem.

Reasumując, podkreślić wypada, że wskazany w wyroku NSA tryb ustalania granic działek ewidencyjnych stanowi dla wykonawców prac geodezyjnych „jakiś” rozwiązanie istniejącego w praktyce problemu, szczególnie w sytuacji, kiedy z jednej strony brak jest wniosku zainteresowanych w sprawie o rozgraniczenie nieruchomości (art. 30), a z drugiej PODGiK pozbawiony jest możliwości zalecenia geodecie w trybie nadzoru jego przeprowadzenia. Zauważyć jednak należy, że realizacja tego rodzaju prac prowadzić będzie do pogłębiania już istniejących różnic pomiędzy EGIB a księgami wieczystymi w zakresie rejestracji danych dotyczących oznaczenia z jednej strony działek ewidencyjnych, z drugiej zaś – nieruchomości, utrwalając tym samym pojęcie granic ewidencyjnych działek jako odrębne od pojęcia granic prawnych nieruchomości opisujących zasięg prawa własności⁴. O granicy ewidencyjnej można zatem mówić jedynie w tym znaczeniu, że stanowi jeden z wymienionych w art. 20 ust. 1 ustawy *PgiK* elementów dotyczących oznaczenia działek gruntów w „katastrze nieruchomości”. Ewidencja gruntów i budynków, zwana przez niektórych katastrem nieruchomości, nie posiłkuje się bowiem pojęciem nieruchomości jako wyodrębnionej części powierzchni ziemskiej wyznaczonej jej granicami, lecz pojęciem działki opisanej granicami przedstawionymi na mapie ewidencyjnej – nad czym należy ubolewać.

DR INŻ. DARIUSZ FELCENLOBEN
 jest dyrektorem Wydziału Geodezji, Kartografii,
 Katastru i Gospodarki Nieruchomościami
 w Starostwie Powiatowym w Kłodzku

- 1 Rozporządzenie ministra rozwoju regionalnego i budownictwa z 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (DzU z 2001 r., nr 38, poz. 454);
- 2 Ustawa z 17 maja 1989 r. *Prawo geodezyjne i kartograficzne* (DzU z 2005 r., nr 240, poz. 2027 ze zm.);
- 3 Rozporządzenie ministra infrastruktury z 19 lutego 2004 r. w sprawie wysokości opłata za czynności geodezyjne i kartograficzne oraz udzielanie informacji, a także wykonywanie wyrysów i wypisów z operatu ewidencyjnego (DzU z 2004 r., nr 37, poz. 333);
- 4. Felcenloben D., *Granica jest jedna*, GEODETA 12/2005.

REFORMA ADMINISTRACJI

MSWiA opublikowało 11 czerwca projekty ustaw zmieniających dotychczasową organizację i podział zadań administracji publicznej w województwie. Ustawa **Przepisy wprowadzające ustawę o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie oraz ustawę o wojewodzie i administracji rządowej w województwie** zmienia wiele obowiązujących przepisów, m.in. **Prawo geodezyjne i kartograficzne**. W projekcie proponuje się dodanie pkt 2a w art. 6a o treści „Wojewódzkiego inspektora nadzoru geodezyjnego i kartograficznego powołuje i odwołuje wojewoda, za zgodą Głównego Geodety Kraju”. Obecnie taka zgoda nie jest wymagana. Ustawa miałaby wejść w życie 1 stycznia 2009 roku. Projekt skierowano do uzgodnień międzyresortowych. Z kolei ustawa **o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie** ma na celu m.in.: decentralizację zadań publicznych i przesunięcie ich do samorządów, zmianę kompetencji, uporządkowanie zagadnień związanych z wydawaniem aktów prawa miejscowego. Proponuje się m.in. wprowadzenie zmiany w ustawie **o scalaniu i wymianie gruntów**. Odwołania od decyzji starosty miałyby trafiać do samorządowego kolegium odwoławczego, a nie do wojewody, jak to jest obecnie.

NOWELIZACJA PZP DO KOMISJI

Podczas drugiego czytania 12 czerwca posłowie wniosli wiele poprawek do projektu nowelizacji ustawy **Prawo zamówień publicznych**, w związku z czym skierowano go ponownie do Komisji Gospodarki. W nowelizacji zaproponowano ponad 50 zmian. Część z nich związana jest z zastrzeżeniami Komisji Europejskiej dotyczącymi niezgodności z dyrektywami unijnymi. W projekcie m.in. doprecyzowano definicję usług i wprowadzono nowe zasady dokonywania zmian w treści ogłoszenia o zamówieniu. Wprowadzono także sankcje w postaci utraty wadium przez wykonawcę, który w odpowiedzi na wezwanie nie przedstawił dokumentów potwierdzających spełnienie warunków udziału w postępowaniu.

AB